Proletari din toate țările, uniți-vă!
La lupta pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 31 (919) ★ miercuri 31 iulie 1963 ★ 8 pag. 30 bani

Foto: GR. PREPELIȚĂ

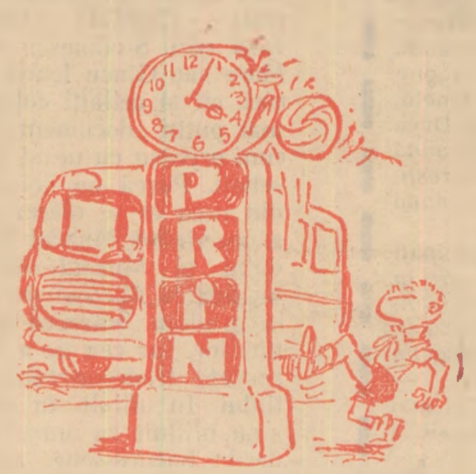

E vacanță. În București ca, de altfel, în întreaga țară, peste tot te întîmpină lucruri noi, interesante, frumoase. Alături de părinți, copiii se bucură de aceste realizări, le păstrează, le înfrumusețează — doar sînt bunuri obștești. La Școala de 8 ani nr. 156 pionierii nu și-au uitat grădinița pe care au îngrijit-o întreg anul și acum mai trec din cînd în cînd să ude florile, să smulgă buruienile. Cei de la Școala de 8 ani nr. 19, de pildă, aflînd că școala lor va fi văruită, că se vor curăța băncile, parchetul s-au gîndit că pot da și ei o mînă de ajutor, și iată că...

— Dă mai bine lustru, atrage atenția o „gospodină" unui băiat.

— Aici să punem un ghiveci cu flori, își dă cu părerea, o fetiță.

Ce repede a trecut vremea! Ce-i drept însă, nu fără folos. Clasele atît de frumos zugrăvite sînt și curate. Ca să nu mai vorbim de fețele copiilor care, de asemenea, strălucesc de mulțumire. Au și de ce. Și școala lor e bine îngrijită, arată frumos. Iar la aceasta au contribuit și pionierii.

★

În parcul Herăstrău au fost aduse bănci noi. Ne plimbam pe alei și priveam. Erau mulți copii, unii se plimbau, alții stăteau pe bănci și citeau. Deodată însă, chiar în fața, observam un băiat, care „lucra" de zor. Cu scuzele cuvenite, am fost nevoite să-l oprim. Ni se făcuse milă de săraca bancă. Pionierul Haralambie Dorel, căci așa se numește „eroul", locuiește pe strada Frumoasă nr. 26. Îi plăcuse „ideea" unora și la urmă... „exemplul". Care este ideea? Mergeți în parc pe aleea ce duce spre Teatrul de vară și veți vedea incrustate pe băncile noi, cu creionul chimic următoarele misive: „Prima zi de vacanță, Ionel". „De ce scrii pe bancă necivilizatule. Viorel". „Amîndoi sînteți la fel, Grigore". Fisuri pe băncile noi ale parcului... sînt de fapt fisuri în comportarea civilizată a acestor copiii...

★

Știam mai de mult că la cinematografe mai vin unii copii, care nu se poartă tocmai cum trebuie. Ba trîntesc scaunele, ba mănîncă semințe, lasă hîrtii, ba fac gălăgie în timpul filmului. Ei, și-atunci în căutarea lor am intrat în primul cinematograf. Nimic de zis, copii berechet. Dar toți, numai ochi și urechi, parcă nici răsuflarea nu li se auzea. Îi pasionează filmul, m-am gîndit. Să merg și la alt cinematograf. Acolo, la fel: copiii își vedeau de treabă, adică de film. Am intrat încă în multe cinematografe, am stat de vorbă cu tovarășii directori. „Unii copii sînt mai nerăbdători, mai agitați, incolo nu avem ce să ne plîngem, se poartă bine pionierii" — mi-au spus ei. Se vede treaba că ceea ce știam, a fost demult, acum nu se mai potrivește. Nu-i așa copii?

★

În fața blocurilor sînt spații verzi, flori. La fel și la balcoane. Cum deschizi ușa la intrarea în bloc, te întîmpină aceeași atmosferă. Grija deosebită pentru frumos, curat, e o preocupare a tuturor: „Casa noastră, ca o floare". La această acțiune interesantă și educativă participă și copiii. Rezultatele au început să se arate:

Calea Plevnei nr. 15. E ora 17. Pe terenul de volei din curtea interioară a blocului se joacă de zor. La amenajarea terenului, la întreținerea lui dau un ajutor serios și copiii. Pilic Dragoș a fost printre primii. La fel și Galea Lucian, Ionescu Viorel și alții. În același timp. Florescu Gabriela și Biriș Emilia udă florile, iar micuța Acăi Carmen e de serviciu. Și e severă. Lui Enc Vladimir și Viorel Tudor, care au făcut gălăgie în orele nepermise și au jucat mingea în hol, le atrage atenția „pentru ultima dată", iar pe Florescu Florentin, care a călcat pe iarbă... din greșeală îl iartă.

6 Martie nr. 22. Ca niște coconițe... Coconașu Elena și Aurelia parcă nici n-au auzit despre păstrarea bunului obștesc. Împreună cu Voevod Dorel bat mingea udă și murdară pe pereți, îi zgîrîie. De ce nu iau exemplu de la Catrinescu Petre, Popescu Aurora, Stan Mihaela, de la alți copii din bloc, de la cei din...

Piața Mihail Kogălniceanu nr. 1, 3, 8, unde deviza „Casa noastră ca o floare" este, într-adevăr, realitate. În hol flori, iar pe pereți, mici tablouri. Sînt reproduceri după cunoscutele picturi ale lui Grigorescu, Aman, ale pictorilor noștri contemporani. Pionierii din aceste blocuri au ajutat părinților la strîngerea reproducerilor, la selectarea lor, la decupat și înrămat.

★

Casa în care locuiești, școala în care înveți, sala cinematografului, cartea de la bibliotecă toate acestea sînt ale noastre, ale tuturor. Și pionierii știu aceasta. De aceea — atenție și grijă permanentă pentru păstrarea bunului obștesc!

GETA COSTIN
ELENA MĂNESCU

ZILE MINUNATE

Am fost în tabără locală nr. 15 din Orlat, raionul Sibiu. Am venit pentru cîteva ceasuri și am stat cîteva zile. N-am să uit aceste zile. Fiecare dintre ele aducea cîte ceva nou. Din acest ceva nou nu lipsea niciodată voia bună, cîntecul și jocul. Chiar din prima zi, după ce pe catarg a fost înălțat drapelul tricolor al taberei, copiii au pornit-o în excursie, pe malul Cibinului. Peisaje minunate! La Săcel, o comună din apropiere, e loc bun de plajă, de înot, de zbenguială.

De-a lungul Orlatului, curge un alt rîuleț. Îi zice Orlățel. În zori de zi, tovarășa instructoare, însoțită de președinta unității au pornit-o la drum pe malul rîului. Purtau cu ele un pachețel cu plicuri. Am bănuit că se pregătește o surpriză. La careu, tovarășa instructoare a anunțat că va avea loc un joc de orientare: Tabăra s-a împărțit în două grupuri și a mers pe urmele... plicurilor. În fiecare plic se găsea direcția pentru etapa următoare precum și cîte 3 întrebări la care grupul trebuia să răspundă. A fost pasionant. Pînă la urmă au învins... ambele grupuri prin egalitate de puncte!

Asta s-a întîmplat într-o zi. A doua zi, o altă surpriză: au sosit oaspeți din regiunea București, din comuna Siliște. Oaspeții aduceau cu ei o orchestră alcătuită din 30 de copii. Ce mai cînt și ce mai joc! Gazdele și-au poftit oaspeții într-o plimbare la „Cetate". Cu acest prilej s-au strîns flori de tei și, pentru „uzul propriu", fructe de pădure. A urmat apoi o adevărată șezătoare, care a fost completată seara cu o reuniune pionierească.

Roman Ana, Dancu Mariana și Meozaru Ana, au fost evidențiatele zilei. Ce a fost în acea zi? Pionierii au hotărît să-și înfrumusețeze curtea taberei, care este, în același timp curtea școlii. Unii au plivit legumele de pe lotul experimental, alții au sădit flori.

Cît de puține lucruri încap în aceste rînduri! Ar trebui să mai vorbim și de celelalte zile ale vacanței, cînd sînt prevăzute o mulțime de lucruri: întîlnire cu fruntașii în producție de la Fabrica „Progresul" urmată de o șezătoare; participarea la „ștafeta în stea", organizată de raionul U.T.M., o spartachiadă a taberei și, ca o acțiune de onoare, strîngerea spicelor. Da, sînt minunate zilele vacanței!

A. WEISS

DIN VIAȚA PIONIEREASCĂ

În căutarea noului

Tot mai des sosesc la redacția noastră plicuri voluminoase cu impresiile voastre, dragi copii, din nenumăratele excursii pe care le organizați. Zilele trecute am primit și jurnalul de excursie al unui grup de pionieri din Gura Humorului, regiunea Suceava. Iată-l:

Luni 15 iulie. Azi pornim la drum. Sîntem prezenți toți cei 35 de pionieri fruntași, ce am activat la cercurile Casei pionierului. Tovarăși buni: dorința de a cunoaște noul, gluma și voia bună. Așadar, la drum! Este ora 10,30. Prima oprire: orașul Pașcani. Vizităm Atelierele de reparații C.F.R. Ne impresionează înaltul grad de mecanizare. Pentru prima oară vedem cum se construiesc conteinerele și cum acționează ciocanele de aburi. Cîtă forță! Și cîtă pricepere și cunoștințe au muncitorii.

Ora 15.00 — orașul Roman. Fabrica de țevi „Laminorul". Țevile de diferite dimensiuni se stivuiesc gata de drum. Aflăm că e una din cele mai moderne fabrici de țevi din sud-estul Europei. Sîntem mîndri de această măreață realizare a regimului nostru.

Marți 17 iulie. Vizităm Bacăul. Ne îndreptăm spre Fabrica de hîrtie și celuloză „Steaua Roșie" unde se lucrează 56 de sortimente de hîrtie. Dar iată și caietele! Aflăm că se produc anul acesta noi sortimente: caiete de biologie, de chimie, de geologie. În 8 ore, 25 000 de caiete! Iar în 24 de ore ies pe poarta fabricii peste 100 000 tone de hîrtie! Cifrele acestea ca și munca celor de la „Steaua Roșie" sînt impresionante. Din Bacău plecăm prin Adjud la Mărășești, apoi la Urziceni.

Miercuri 19 iulie. Și acum... Bucureștii. Capitala patriei respiră la fiece pas tinerețe. Oriunde am privi, observăm zveltele blocuri de locuințe și multe, foarte multe șantiere de construcții. Să aibă oare Bucureștiul peste 500 de ani? Nu-l arată înfățișarea! Înainte de a porni să-l cunoaștem, am ținut un mic sfat pionieresc, hotărîndu-ne ca aceste prime impresii din excursia noastră să le trimitem gazetei „Scînteia pionierului" pentru concursul „Cel mai bun jurnal de excursie".

Grupul de pionieri excursioniști de la Casa pionierilor, Gura Humorului.

Ne-au mai trimis: Olea Mariana, comuna Zlatna-Pătrîngeni, regiunea Hunedoara, Muratcea Ruhnedin, comuna Osmancea, regiunea Dobrogea, Josep Janeta, str. Buichiu nr. 7 Iași, Duca Alexe și Cîrmiș Ion, comuna Suelele, regiunea București, Bărăgia Mariana, comuna Șag, regiunea Banat.

Dragi cititori, participați în număr cît mai mare la concursul nostru. Vă reamintim adresa noastră: București, Piața Scînteii, redacția „Scînteia pionierului" — „Pentru concursul „Cel mai frumos jurnal de excursie"!

Entuziasm, flori, bucurie

Ne-am obișnuit ca în fiecare vacanță, să întîlnim prin orașele și satele patriei, pe marile șantiere sau pe cărările ce duc spre munți, drumeți. Dorința de a cunoaște, de a vedea mereu frumuseți, poartă pe elevi și pionieri spre cele mai îndepărtate colțuri ale țării, de la Galați la Satu Mare, de la Craiova la Suceava. Și cum e și firesc, multe din aceste drumuri se opresc sau trec prin București.

Frumoasa noastră Capitală rămîne un impresionant centru de atracție pentru pionierii și elevii din întreaga țară. Numai în această vacanță vor poposi aici peste 12 000 de elevi și pionieri. Printre cei mai recenți oaspeți ai Bucureștiului s-au numărat cîteva grupuri de elevi și pionieri din regiunile Maramureș, Banat, Dobrogea și Suceava.

De-a lungul celor 5 zile cît au rămas în București, am însoțit grupul elevilor maramureșeni. Mulți dintre ei veneau pentru prima dată în Capitală. Dar îți puteau spune multe lucruri despre Uzinele „23 August", sau „Tudor Vladimirescu", despre noile cartiere muncitorești, sau despre minunatele parcuri ce împînzesc la tot pasul orașul. Prima noastră cunoștință — Cavasi Augustin din Seini a cîștigat la școală un concurs „Drumeții veseli" pe tema: „București — Capitala patriei noastre dragi". Însă nici Ștefănescu Petre din Baia Mare sau Gincu Ioana din Cehul Silvaniei, cît și ceilalți colegi ai lor nu erau mai puțin „documentați". I-am urmărit cum priveau cu nesaț încîntătoarele priveliști. Parcă nu voiau să scape nimic din ceea ce se oferea ochilor. În prima zi au vizitat Muzeul de Istorie a Partidului și Muzeul Antipa. A doua zi au fost la Muzeul de Artă al R. P. R., la grădina botanică și la Palatul pionierilor, iar cea de a treia zi a fost rezervată tradiționalului tur al Bucureștiului. În sfîrșit, în ultimele două zile s-au întîlnit cu muncitori din întreprinderile bucureștene, au vizionat spectacole și, bineînțeles, au căutat să încheie jurnalele de excursie.

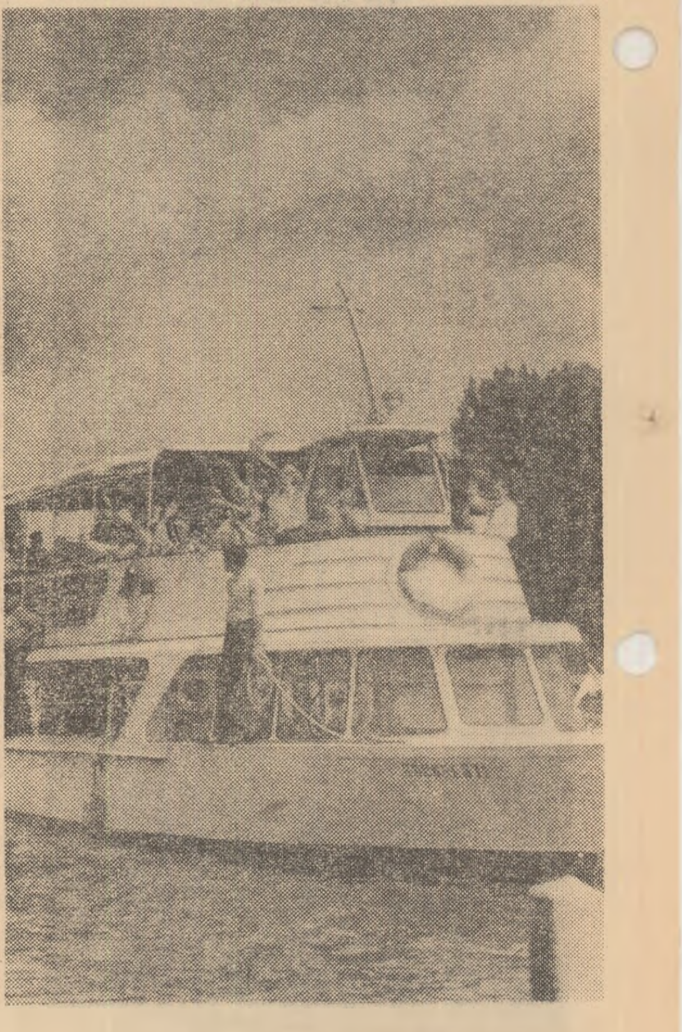
Înainte de plecare i-am întrebat: Ce v-a plăcut mai mult?

— Totul, absolut totul ne-a plăcut. Și e firesc să fie așa, ne-au spus ei. Bucureștiul de ieri — despre care noi am auzit numai din cărți și, cu Bucureștiul de astăzi, care pe zi ce trece se face tot mai frumos sînt atît de departe unul de altul, ca și anii care îi despart. Iată de ce, pe drept cuvînt, la întoarcerea acasă vom avea ce povesti colegilor noștri.

R. ADRIAN

În piața Palatului R.P.R.

...și cu vaporașul pe lacul Herăstrău.

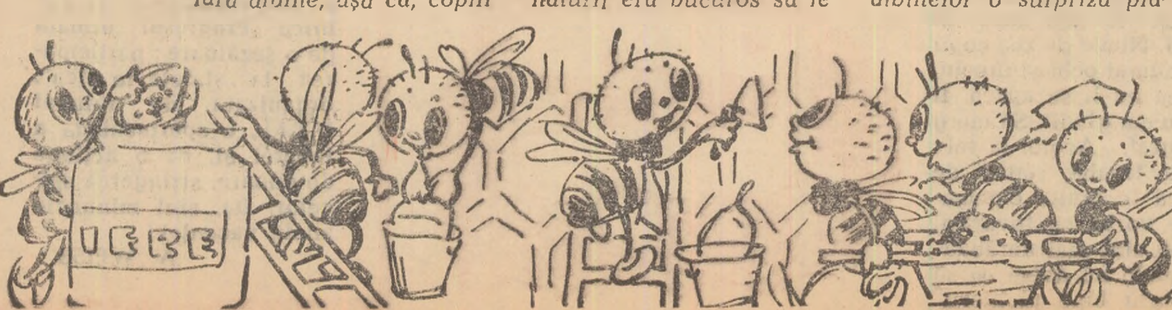
APICULTORII DIN ANDRIEȘENI

Atunci cînd au hotărît micii naturaliști, ca în unitatea lor să crească albine, deși n-o spuneau, unii se îndoiau că treburile vor merge bine. În primul rînd, se gîndeau ei, nu ne pricepem la albine.. Ei, dar n-a fost timp de prea multe gînduri pentru că primii doi stupi au și sosit. Erau fără albine, așa că, copiii au început să-i studieze, să învețe ce-i urdinișul, ce-s diafragmele, să încerce să folosească uneltele. Și cum în curînd urmau să fie aduse albinele, micii naturaliști au început să citească cu atenție despre viața albinelor și despre felul cum trebuie ele îngrijite. Tovarășul profesor de științele naturii era bucuros să le explice tot ce nu pricepeau

De cum au fost aduse, albinele au și început s-o pornească în recunoaștere prin împrejurimi. Au văzut astfel că întinsul lot școlar cu fel de fel de culturi, de flori, le oferea... teren grozav de lucru. Ba, mai mult decît atît, pionierii le pregătiseră albinelor o surpriză plăcută, o suprafață întinsă cultivată cu plante melifere. Să tot aibă de unde culege nectar și polen!

A trecut primăvara, a venit apoi vara, toamna, iarna și cu fiecare anotimp, pionierii din Andrieșeni, regiunea Iași, au învățat și au efectuat alte lucrări în stupină. Împărțiți pe grupe bine stabilite, au avut grijă ca stupii să fie curați, să aibă căldura necesară, să nu se ivească vreo boală. Toamna, pionierii au avut grijă să pregătească totul pentru iernat. Iar în primăvara următoare, adică anul acesta — pentru că pionierii au îndrăgit mult creșterea albinelor — stupii s-au înmulțit cu încă trei. S-au înmulțit și pionierii, care doresc să se ocupe cu albinăritul. Matcobaji Mihaela, Surugiuc Antonicu, Mosoroceanu Silvia, Doboș Constantin sînt numai cîteva nume de pionieri, care au devenit pricepuți crescători de albine

Am uitat să vă spun un lucru important: cum sînt rezultatele muncii lor. Firește — dulci. Aceasta ne-o pot spune chiar pionierii. Cantitățile mari de miere, de ceară au răsplătit munca micilor naturaliști. Să le urăm în continuare mult succes!

Cupa SCÎNTEII pionierului LA NATAȚIE

Primele victorii

— Pe locuri... fiți gata... start!

Toți concurenții pornesc în același timp. Încă de pe primii 10-15 metri, lupta este foarte strînsă. Concurenții, Gavrilă Nicolae (Școala de 8 ani nr. 154) și Bădescu Marian (Școala de 8 ani nr. 150) merg pe aceeași linie. Pe ultimii metri însă Gavrilă „sprintează" puternic și... cîștigă cu timpul de 31 sec. Urmează Bădescu și Licuță Vasile (Școala de 8 ani nr. 132).

Întrecerile celor din a doua categorie (66 m liber) au fost deosebit de palpitante, deoarece majoritatea concurenților erau de valoare foarte apropiată. Lupta pentru primul loc, chiar de la început, se dă între concurenții Popa Constantin (Școala de 8 ani nr. 154) pe culoarul 2 și Mazilu Virgil (Școala de 8 ani nr 155) pe culoarul 5. Primul întoarce Popa, dar este ajuns și întrecut de Mazilu, care înregistrează 67 sec. Urmează în ordine Popa (69 sec) și Blator Dumitru (Școala de 8 ani nr. 143) 72 sec.

Deosebit de spectaculoase au fost întrecerile la 33 m fete. Concurentele Georgescu Daniela și Pavlov Anca, ambele de la Școala de 8 ani nr. 124, sprintează puternic și reușesc să se distanțeze de celelalte concurente. Pe ultimii metri însă, Anca țîșnește și cîștigă întrecerea cu 31 sec. Pe locurile 2 și 3 se clasează Radu Daniela și Liliana (Școala de 8 ani nr. 129).

Întrecerile continuă. În fiecare zi, zeci și zeci de școlari și pionieri din raioanele Capitalei vin la bazinul de înot de la Palatul pionierilor să se întreacă în prima fază a competiției.

Nu uitați, dragi copii acei care vor înregistra cele mai bune rezultate la faza pe tabăra locală din cadrul Cupei „Scînteii pionierului" la natație, vor participa la faza pe raion, care va începe la 4 august a.c.

Succes copii!

N. BULGARU

ÎNTRECERI SPORTIVE ÎN TABERE

Constatările lui Gheorghiță-reporterul

Iată-ne din nou la drum. De data asta, iar cu elicopterul. Unde? În raid. Prima oprire — Valea Largă, Dobrogea. De aci pînă la țărmul mării — o bătaie de praștie. Coborîm și poposim în mijlocul pionierilor și școlarilor de la Orlat — Sibiu, sosiți aci în tabără. După cîteva clipe începe marea întrecere sportivă: la volei, fotbal și șah.

Consemnăm în carnet întrecerea și Zdup, întotdeauna la datorie, îmi amintește:

— Ai de gînd să mai stai? Diseară trebuie să fim la redacție. Ai uitat?

— Așa e. Bravo, Zdup!

Pornim iar și traversăm Dobrogea, trecem Dunărea, Galații, peste dealuri, peste cîmpii și iată-ne la Cotești-Focșani. Viile unduie ușor sub adierea vîntului cald. Aflăm unde-i tabăra și-o pornim într-acolo.

Și aici se întrec cei mai buni sportivi. Și întrecerea — de atletism, nu-i ușoară: concurează, doar, copii din toate colțurile regiunii! Urmărim, cu sufletul la gură, proba de alergare-băieți pe 50 m plat. Cine va învinge?

Cine? Iată — rezultatele sînt omologate. Pe locul I — Ciucașu Gheorghe. „Galeria" ovaționează: „Bravo, Ciucașule! Bravo, Georgele, băiete!".

Dar peste o clipă, Ciucașu e lăsat în pace: se anunță rezultatele la alergare — fete 40 m plat. Hornea Rădița a ieșit prima, iar pe locurile II și III — Iorga Lucica și Popa Geta.

Bravo, fetelor! Succes pe mai departe!

La proba de aruncare la țintă, n-am mai stat.

Ne-așteptau să mergem cu ei în drumeție copiii din la Tabăra locală Țigănești-Alexandria. Am întîrziat puțin, dar din elicopter i-am găsit repede: erau într-o poiană, în pădure, petrecînd clipe de încordare... sportivă, în tovărășia handbalului și, mai apoi, a voleiului.

— Ce zici, îți place? — îl întrebai pe Zdup.

— Ham-ham! Cum să nu...

— Atunci hai și la copiii din Modoia — Armășești, Horezu.

Am pornit cu ei la drum. Tot în drumeție. Intrăm în pădure și, după ce ne oprim la rîu și facem o baie bună, pornim după fragi, după mure, după plante pentru ierbar; tot timpul — la braț cu cîntecul și jocul...

...Acum, iată-ne cu reportajul gata. Dar nu-l semnăm înainte de a aminti de ajutorul prețios pe care l-am primit de la corespondenții noștri *Truță Victor, Ghețu Maria, Chiriță Ștefan* și *Dumitrescu N. Gheorghe*, cărora le mulțumim.

GHEORGHIȚĂ-reporterul

La drum prin regiunea Hunedoara

Într-o dimineață a acestei luni de cuptor. Discuție pe strada principală a Petroșenilor. Autori: doi pionieri.

— Ce zici, îi batem la handbal pe cei din detașamentul 2?

— Cred că da. Trebuie însă să jucăm pe contraatac. Să-i întrecem la viteză...

Peste puțin timp i-am reîntîlnit pe cei doi pionieri în curtea Școlii de 8 ani nr. 4. Împreună cu întreaga echipă făceau încălzirea. Sînt cam emoționați. E doar în joc titlul de echipă campioană pe tabără. La celelalte discipline, detașamentul lor a fost în frunte. Blaha Aurelia a cîștigat turneul de șah, Ciollos Ilie a ieșit învingător în cursa de 60 de m, iar Cîrnoiu Rodica a devenit campioana taberei la săritura în lungime.

Minutele trec. Meciul e în toi. Scorul alternează de la o echipă la alta. Suporterii se agită pe marginea terenului. Cine va deveni totuși campioană? Ultimele minute. Detașamentul 1 ia conducerea: 6-5. Acționează foarte prompt în apărare. Iată acum a inițiat un contraatac. Mingea e la Stan Mihai. A ajuns la poartă, a tras. Bravo Mihai, mingea s-a oprit direct în plasă. 7-5 pentru detașamentul 1. În acest moment, arbitrul fluieră, sfîrșitul meciului. Astfel, s-a impus detașamentul 1 și la întrecerea echipelor de handbal din tabără.

Cîteva zile mai tîrziu, povesteam despre acest meci copiilor din tabăra regională de la Lunca Florii din regiunea Hunedoara.

— Păcat că nu ați fost ieri sau alaltăieri la noi, mi-au spus copiii. Ați fi putut vedea cîteva meciuri pasionante de fotbal.

Dacă vreți însă, vă povestim noi...

Așa am aflat despre întîlnirile micilor fotbaliști din tabără. La început au ținut să-și încerce puterile selecționatele diferitelor localități din Valea Jiului, care sînt reprezentate aici: Lupeni, Vulcan, Petrila, Lonea etc. Au ieșit pînă acum învingătoare Lupeni și Petrila. Ele își vor desfășura întîietatea în finală. Concomitent cu început și pregătirile pentru spartachiada taberei, care se va organiza la fotbal, volei și șah. Primele întreceri la șah s-au și disputat. Un virtual cîștigător se anunță încă de pe acum, președintele unității, Crișan Vasile. A obținut pînă în prezent patru victorii clare.

Și în celelalte popasuri pe care le-am făcut în taberele din regiunea Hunedoara, la Deva, la Hunedoara sau la Simeria, am constatat că sportul este în aceste zile de vacanță un bun prieten al copiilor.

TEODOR CRISTIAN

SPORT

RETROSPECTIVĂ: Anul fotbalistic 1962-1963

Sezonul fotbalistic competițional s-a terminat. De mai bine de o săptămînă, pe terenuri și stadioane, e stăpînă liniștea. Fotbaliștii seniori și juniori, însoțiți, bineînțeles, de influenții lor suporteri au intrat în vacanță.

Să urmărim împreună, dragi prieteni, în mod retrospectiv anul fotbalistic 1962—1963. În campionatul categoriei A s-au impus încă din primele etape două echipe: Dinamo București și Steaua. Lupta pentru primul loc s-a dat aproape numai între ele. O dată cu reluarea campionatului, în primăvară, Dinamo s-a impus însă ca o echipă cu mai mare constanța în pregatire, cu un mai înalt nivel tehnic, lucru, care s-a văzut, de altfel, în rezultatele obținute. Ea a reușit astfel să se instaleze și să conducă campionatul. Cu aproape 3 etape înainte de terminarea campionatului, echipa campioană era astfel cunoscută. Mai complicat s-au prezentat lucrurile în zona retrogradării prin care au trecut în ultimele etape mai multe echipe. Singură „Minerul Lupeni" a fost aceea care și-a găsit încă de la început un loc sigur în „lanterna roșie" pe care „n-a dorit" s-o părăsească, de loc, pînă la sfîrșitul campionatului. Cît privește pe „Dinamo Bacău" și „Crișana Oradea" soarta lor a fost hotărîtă de ultimele etape și în special de cea finală, cînd ambele au suferit înfrîngeri: prima acasă, iar cea de a doua în deplasare, lucru ce le-a pecetluit soarta. Dacă Crișana a păstrat — așa cum remarca un comentator al revistei „Sport" — primele patru litere în A, prin promovarea Crișului, în schimb băcăoanii vor fi lipsiți cel puțin un an de spectacole de categoria A. Au mai promovat în categoria A, alături de Crișul, Siderurgistul Galați și Dinamo Pitești. Toate trei au condus detașat seriile lor terminînd fără emoții campionatul.

Interesante întreceri a furnizat și „Cupa R.P.R.". Ca și în celelalte ediții, și aceasta a adus destule surprize. Desigur, cele mai mari rămîn însă cele furnizate de Siderurgistul Galați prin eliminarea a două echipe de categoria A Progresul și C.S.M.S., care a reușit astfel să se califice în finală. Aici însă... neta superioritate tehnică și experiența petroliștilor ploieșteni a întrerupt seria de victorii a gălățenilor. În urma lui 6—1 „Cupa R.P.R." a plecat la Ploiești.

Peste puțin timp vacanța fotbaliștilor se va încheia. Ce-i drept, nu și pentru suporteri, căci pregătirile vor începe, ca de obicei... fără ei. La toamnă însă...

R. BOGDAN

Centre de învățare a înotului la sate

Asociațiile sportive din Tulucești, Ivești, Nămoloasa, Furceni și din alte comune ale regiunii Galați au organizat cu sprijinul U.C.F.S. Galați, centre de învățare a înotului pentru copiii colectiviștilor din aceste sate. Au fost amenajate baze de înot pe malurile Siretului, Bîrladului și pe malul lacului Brateș, asigurîndu-se condiții din cele mai bune. Întreaga activitate a cercurilor se desfășoară sub îndrumarea profesorilor și instructorilor de specialitate. Pînă acum sînt înscriși și primesc lecții de înot 370 de copii și tineri. Asemenea centre de învățare a înotului, folosind condițiile naturale existente, se vor organiza în curînd și în alte comune situate în apropierea Dunării, Milcovului, Putnei și Călmățuiului.

Un reportaj de Al. Dinu Ifrim

Electronica

Numele acesta a devenit cunoscut tuturor iubitorilor de muzică, de literatură și artă, de cultură. E numele cunoscutei uzine bucureștene, care produce aparate de radio moderne, televizoare, în număr tot mai mare.

Așadar, ne-am gîndit să facem o vizită acolo unde mîinile harnice și pricepute ale celor de la „Electronica" dau viață cunoscutelor aparate...

...„Turist"

Pe o bandă în mișcare, unul după altul, zeci de aparate micuțe, portabile. Deoparte și de alta, muncitori cu diferite ustensile în mînă fixează piesele la locul lor, cu precizie. Și, metru cu metru, minut cu minut, aparatul intrat schelet, devine la celălalt capăt al benzii frumosul aparat dreptunghiular, îmbrăcat în piele verde, maron, galbenă sau vișinie.

— Numai cu zece ani în urmă, de pe porțile fabricii noastre ieșeau primele și modestele aparate de radio — „Pionier", ne informează maistrul Teodor Cîlmîc, de la secția asamblare. Și acum !...

— Cam cîte aparate de radio se produc, bunăoară, pînă la sfîrșitul anului ?

— Peste 200 000. Aparate moderne, de diferite tipuri, multe dintre ele cu tranzistori. „Turist" — pe care-l vedeți acum pe bandă, „Modern", „Miorița", „Carmen", „Darclée" — un aparat foarte elegant, cu picup.

— Bineînțeles, afluența în magazine, pentru... produsele „Electronicii" este acum și mai mare, mai ales că aparatul de radio „Darclée" s-a redus cu 300 lei bucata, „Modern" cu 500...

Televizoare și... o noutate

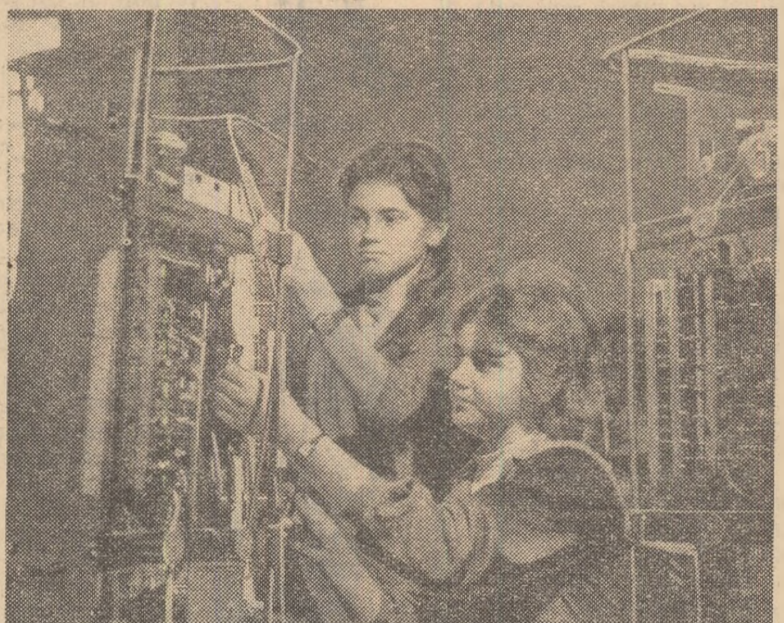
O hală enormă, scăldată în lumină de neon. Privind la televizoarele noi-nouțe, ce se împlinesc sub privirile tale, făcînd cunoștință cu muncitori iscusiți ca Ion Mihăescu, Alexandrina Turnea, Ion Iliescu și alții, te simți cuprins de un sentiment de mîndrie.

Televizoare „Cosmos", „Tonitza"... se construiesc aci, pe locul făbricuței „Philips", care monta anual cîteva mii de aparate de radio, cu piese aduse din străinătate, fabricuța devenită apoi, tot pe vremea capitaliștilor, producătoare de... cremă de ghete !

Uriaș este drumul pînă la moderna uzină „Electronica". Dotată de puterea populară cu utilaj modern, cu linii noi de producție, uzina s-a dezvoltat an de an. De altfel, chiar în prezent aci se desfășoară mari lucrări de construcții, s-au înălțat hale noi, în vederea dezvoltării în continuare a producției de aparate de radio și televizoare.

E și firesc : tot mai mulți oameni ai muncii, ca rezultat al creșterii continue al nivelului lor de trai, material și cultural, doresc să-și procure aparate de radio, televizoare.

Și acum, în încheiere, o surpriză care, desigur, o să vă bucure foarte mult și pe voi, copii. La toamnă, uzina „Electronica" va trece la fabricarea unui nou tip de aparat de radio — aparate minuscule, de buzunar ! Ca și aparatele „Turist", ele vă vor fi prietene nedespărțite în vacanță, în drumețiile și excursiile voastre viitoare...

1. Televizoare „Cosmos" pe noua bandă de montare.

2. Două dintre tinerele montatoare ale fabricii, Antoaneta Mițu și Marieta Giugun.

Pescarul

In sălbatică-ncleștare
Grele, undele-ți de clisă,
Ca berbecii bat în mare
Delta ta să fie-ntinsă,
Dunăre mereu ne-nvinsă.

Insă marea pe sub grinduri
Iți mănîncă din pămînturi.

Delta cea cu mii de chipuri
Și cu tot atîtea guri,
Mușcă-n grinduri și nisipuri,
Stufărișuri și păduri.

Totul ne-ncetat se schimbă.
Apa în pămînturi sapă,
Iar ostroavele se plimbă
Peste-a grindurilor limbă
Unde-au fost viitori de apă.

Veșnic pare numai stuful
Cu spărturi de urdiniș,
Unde soarele furiș,
Lunecînd prin pămătufuri
Ii strecoară prin cuibare
Șerpi și păsări călătoare.

Dar cînd trece prin rogoz
Ca o lebădă de smoală
Lotca, legănînd ușoară
Vreun pescar turnat în bronz,
Simți că el, în delta vie,
E stăpîn pe veșnicie.

M. CĂLIN

Un răspuns pe săptămînă

IERBARUL ANUȚEI

La scrisoarea trimisă de Ion Ana din regiunea Dobrogea, n-aș răspunde decît atît : „Bravo, foarte bine !" Pentru că tot ce am aflat din scrisoare merită laude. Mai întîi, faptul că elevii string fier vechi, maculatură și plante medicinale. In al doilea rînd, faptul că poartă de grijă viermilor de mătase, care — după spusele Anuței — „nu au rămas niciodată fără hrană îndestulată și nici neschimbați. Totdeauna au avut frunze proaspete de dud". Și în al treilea rînd, merită laude faptul că, așa cum anunță la sfîrșitul scrisorii, Anuța și-a întocmit „un ierbar frumos".

Și acum să-ți spun, dragă prietenă, două vorbe despre ierbarul tău. Nu știu ce fel de plante ai cules și cum arată ierbarul. Vreau doar să nu-l uiți mîine-poimîine undeva prin podul casei, ori să-l lași pradă pisoilor care, în joaca lor năstrușnică, l-ar face ferfeniță. Cînd realizezi un lucru bun, caută de-l păstrează cum se cuvine. E rodul muncii tale. De aceea iubește-l și, dacă poți, îmbogățește-l mereu. Știi, mă gîndesc ce frumos ar fi dacă ierbarul tău ar crește cu fiecare an pînă la terminarea școlii. Cîte flori și frunze și ierburi diferite s-ar aduna în el ! Și cîte învățăminte s-ar arăta ochilor tăi cînd l-ai deschide uneori și l-ai răsfoi. Ba eu unul, dacă aș fi azi în locul tău, mi-aș pune în gînd să continui munca la ierbar chiar și după ce voi fi isprăvit școala. Cu răbdare, de-a lungul anilor, mi-aș alcătui o adevărată comoară pentru minte și suflet.

Ce zici ? Am dreptate ?

Omul are nenumărate posibilități ca să-și facă viața cît mai interesantă. Chiar și un astfel de ierbar îți poate dărui un spor de frumusețe.

EUGEN FRUNZĂ

Eroi ai clasei muncitoare

ELENA SÎRBU

(1915—1943)

Amiaza coborîse peste sat. Era liniște. Totul în jur se arăta sărăcăcios. Doar clădirea conacului boieresc privea parcă sfidătoare spre colibele țăranilor.

Deodată, din curtea conacului au răzbătut niște strigăte, poarta s-a deschis scrîșnind și pe drum a fost azvîrlit un om aproape în zdrențe. Portarul a rînjit spre el, amenințîndu-l. Iar prin deschizătura porții, putea fi zărit boierul, care își lovea cu cravașa carîmbii de la cizme, privind cu fală și batjocură.

Lîngă drum se afla o fetiță. Tocmai trecea pe acolo. Era desculță, cu fața delicată și foarte palidă. A încremenit cu ochii ațintiți spre omul îmbrîncit în colbul drumului. Îl cunoștea, era un țăran din sat. Venise să se plîngă la boier că a fost bătut de vechil pentru că nu a putut înapoia la soroc mierța de mălai pe care o împrumutase. Iar boierul l-a suduit, a poruncit portarului să-l lovească și să-l arunce-n uliță.

„De ce boierul nu este pedepsit pentru faptele sale?" — întrebau parcă uimiți și îndurerați ochii fetiței. „De ce se petrec atîtea nedreptăți?"

Tatăl fetiței era învățător în sat și o ducea greu la capăt cu lipsurile. Fetița era al șaptelea copil în familie. Părinții obișnuiau să-i spună: „Cînd o să crești mare, o să înțelegi". Dar Elena a început să înțeleagă de mică. În anii de liceu, citea noaptea la pîlpîirea slabă a luminării, gazeta ilegală a Uniunii Tineretului Comunist — „Școlarul roșu". Era nelipsită de la întîlnirile și mitingurile de masă organizate de partid.

A devenit utecistă. Știa cîte primejdii o pîndesc, ani grei de ocnă, și, poate, moartea. Dar era nešovăitoare, neclintită.

Cu mari greutăți, Elena Sîrbu izbutise să se înscrie la Universitatea din Iași.

În cursul unei difuzări de manifeste, Elena Sîrbu a căzut pentru prima oară în mîinile Siguranței. Avea pe atunci 21 de ani. Așa au început anii ei de peregrinări prin temnițele burgheziei.

★

Chiar din prima zi de după eliberarea sa din închisoare, Elena Sîrbu și-a reluat locul în luptă.

În acea perioadă, ea a trăit cea mai mare bucurie din viața ei: a fost primită în rîndurile Partidului Comunist din Romînia. A fost ca o recunoaștere a luptei ei neobosite, a jertfelor pe care, dezinteresată, le-a adus în bătălia clasei muncitoare.

Burghezia, hărțuită de lupta organizată a comuniștilor, nădăjduia că ucigîndu-i pe luptători, va distruge și partidul. Partidul însă trăia, devenea tot mai puternic. El a întărit și mai mult organizația de apărare a deținuților comuniști — Ajutorul Roșu; în această organizație, Elena Sîrbu a primit însemnate sarcini de răspundere, pe care cu multă abilitate și cu un curaj ferm le-a dus la bun sfîrșit.

Cînd clica fascistă-antonesciană a tîrît țara noastră în războiul criminal împotriva popoarelor sovietice, partidul a mobilizat toate forțele pentru sabotarea și distrugerea mașinei de război fasciste. Elena Sîrbu s-a avîntat cu pasiune în această luptă.

Septembrie 1942. Fata înaltă și firavă, dar hotărîtă, este din nou arestată. Călăii siguranței, deși folosesc cele mai crude mijloace, nu reușesc să-i smulgă nici o informație. Este condamnată la muncă silnică. În drum spre închisoarea de la Mislea, unde trebuia să fie transportată, Elena Sîrbu este închisă în carantină la Ploiești.

★

Era la 1 august 1943. În timpul unui atac aerian, un avion s-a prăbușit în flăcări pe acoperișul închisorii din Ploiești. Gardienii au strîns deținutele în celule, au ferecat porțile și au plecat în goană, lăsîndu-le pradă focului. În zadar deținutele cereau ajutor. Suflul izbiturii provocate de prăbușirea avionului a desprins din zid ușa celulei în care se afla Elena Sîrbu. Ea n-a ezitat să se arunce în mijlocul flăcărilor să le salveze pe celelalte deținute. Cămașa ardea pe ea. O bîrnă s-a desprins izbind-o.

Așa s-a sfîrșit din viață, arsă de vie, la vîrsta de 28 de ani, Elena Sîrbu. Ea și-a iubit nespus de mult patria și a luptat pentru ca să devină cu adevărat o patrie a celor mulți, a unor oameni liberi și fericiți.

Un pas înainte

La 25 iulie, la Moscova (și în același timp la Washington și Londra) a fost dat publicității un comunicat anunțînd încheierea unui acord cu privire la interzicerea experiențelor cu arma nucleară în atmosferă, în spațiul cosmic și sub apă.

Poporul nostru, iubitor de pace, a primit cu o vie satisfacție această veste, împărtășind aprecierea dată tratatului de înșiși participanții la tratative: un prim pas important spre destinderea încordării internaționale și întărirea păcii.

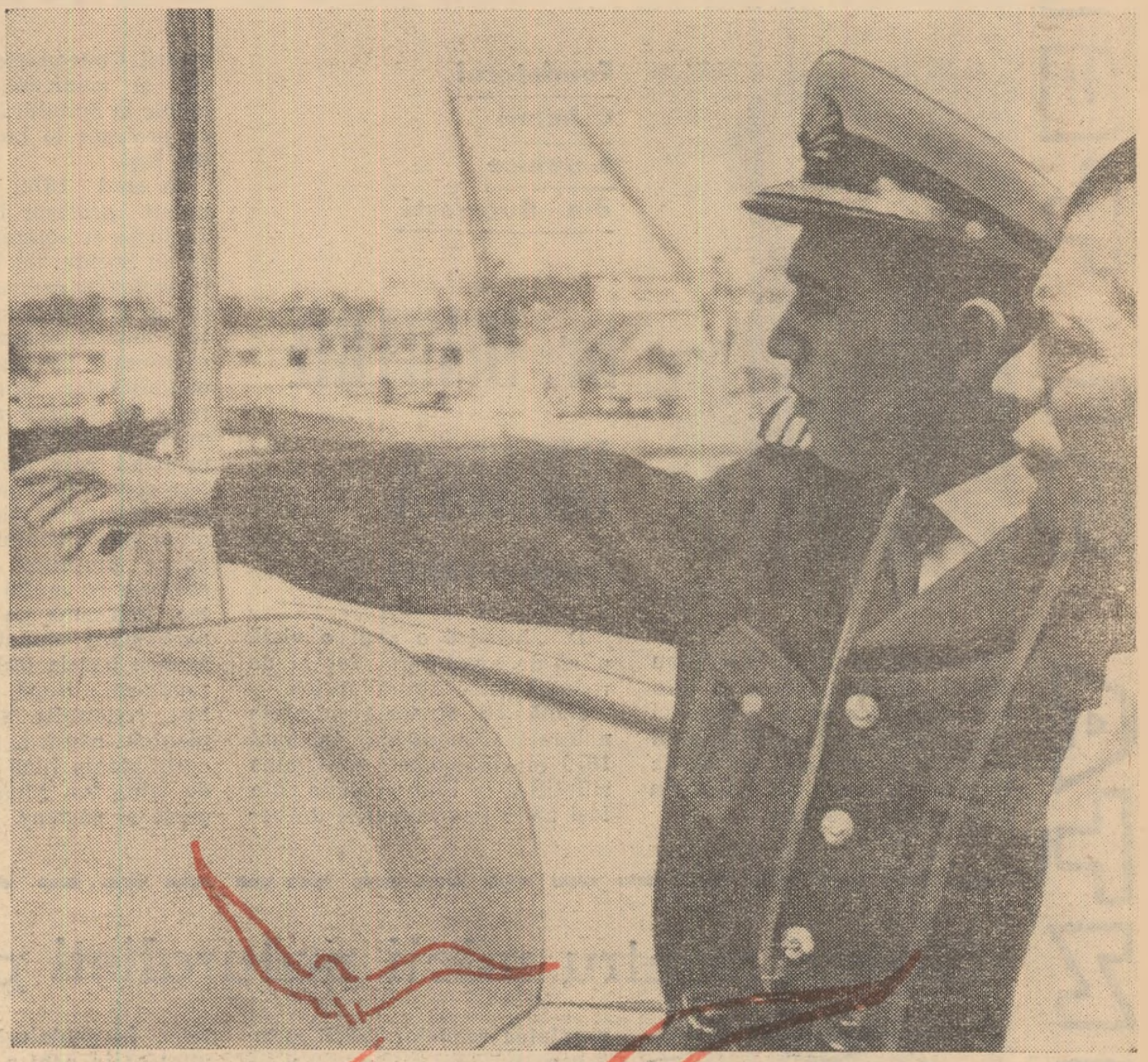
Realizarea unei înțelegeri în problema interzicerii experiențelor nucleare este rezultatul politicii externe consecvente de pace a Uniunii Sovietice și a tuturor țărilor socialiste, un succes al politicii leniniste de coexistență pașnică a statelor cu orînduiri sociale diferite.

Acordul de la Moscova a fost primit de popoare cu ușurare și recunoștință, cererea cu privire la interzicerea experiențelor nucleare fiind una din principalele revendicări a nenumărator și puternice acțiuni de masă întreprinse în lumea întreagă. Parafarea tratatului a fost salutată cu căldură în cercurile diplomatice de la O. N. U. Numeroase state și-au exprimat dorința de a adera la acest tratat și, cu toate străduințele unor reacționari înveterați de a minimaliza importanța acordului, tot mai multe personalități din lumea întreagă, oameni simpli de pretutindeni, își exprimă speranța în acordul menționat, acest acord reprezentînd un prim pas important spre destinderea încordării internaționale, o contribuție la realizarea năzuințelor popoarelor: dezarmarea generală și totală.

Ziua marinei R. P. Romîne

SCRUTÎND ÎNTINSUL APELOR...

CĂPITAN DE CURSĂ LUNGĂ

Creșterea puterii economice a țării a creat o bază trainică pentru înzestrarea marinei noastre cu nave maritime și fluviale moderne. Flota noastră comercială satisface în măsură mereu mai mare nevoile de transport, impuse de dezvoltarea continuă a schimburilor comerciale dintre țara noastră și celelalte state. Din cele peste 80 țări cu care avem relații comerciale, în aproape jumătate din ele, navele noastre execută transporturi, făcînd cunoscute în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii produsele economiei noastre.

★

Cu binoclul ridicat dinaintea ochilor, Nicolae Mirea, comandantul vasului scrutează depărtările. Apele mării se rostogolesc în lespezi de cristal, se sparg în pereții vasului, bolborosind. Vasul nou-nouț, făurit de constructorii noștri de nave, stă neclintit, cu ancora încremenită. Așteaptă...

Comandantul mai privește odată în dreapta și în stînga, urmărește parcă zborul pescărușilor, ce-și încarcă aripile în vîrful catargelor. Apoi se retrage în sala hărților, împreună cu ofițerul secund.

— Așadar, acesta-i drumul!

Și cu degetul, urmărește o linie albastră ce pornește de aci, din portul Constanța, străbate întinsul Mării Negre, Mediterana, Oceanul Atlantic.

Nicolae Mirea, tînărul comandant al vasului, n-a împlinit încă 28 de ani, dar se poate spune că e un adevărat lup de mare, un bun cunoscător al navigației pe mări și oceane. De altfel, l-au pus la încercare înseși apele învolburate ale mării, vînturile aprige. Și-amintește ca acum: se afla cu vasul în apropierea golfului Adaliei, în Mediterana. Deodată, pe neașteptate a început să sufle un vînt puternic, de mare intensitate. Apele se ridicau în valuri uriașe, încît vasul, lovit într-o coastă, începu să se balanseze, cu o înclinație de 27 de grade. Și aceasta, în plină noapte, fără un pic de vizibilitate! Nicolae Mirea știa însă ce are de făcut. Se bizui pe priceperea lui și a tovarășilor săi, pe precizia aparatelor de bord.

O comandă scurtă și vasul ocoli rafalele directe ale vîntului. Apoi, își continuă nestingherit drumul...

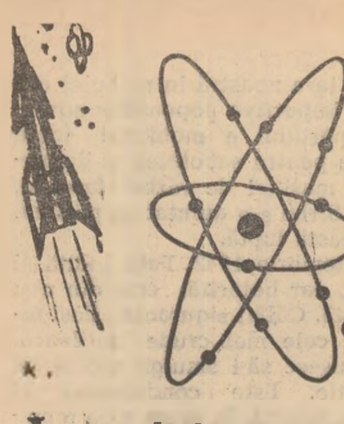
— Plecăm! se aude vocea comandantului.

Curînd, în văzduh se împrăștie glasul sirenii, elicea grea rupe pînza apelor și colosul de metal se pune în mișcare, ieșind în larg, într-o nouă cursă.

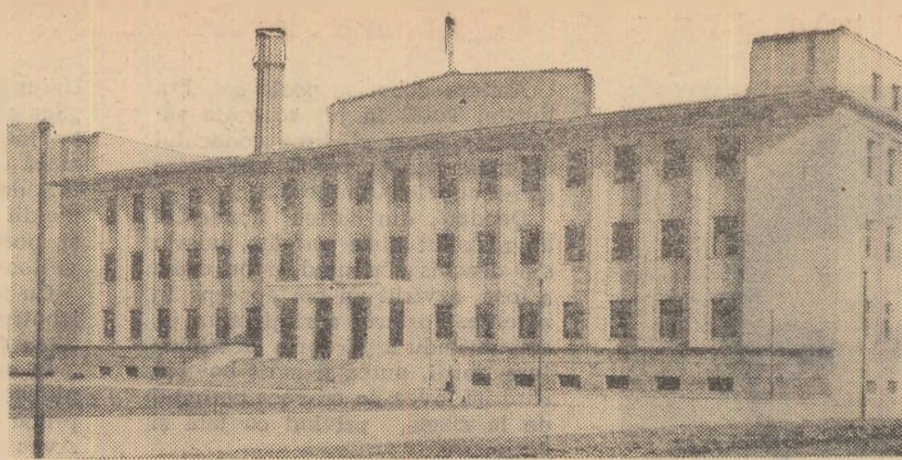
Vasul — părticică din pămîntul patriei — cu pavilionul tricolor la catarg, va naviga zile și săptămîni, condus de mîini sigure pe întinsul apelor. Ducînd la bord un mesaj de prietenie și colaborare internațională.

AL. PROFIRIU

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

REACTORUL NUCLEAR DE LA I.F.A.

Institutul de Fizica Atomică al Academiei R.P.R.
Aici, în această clădire funcţionează reactorul atomic.

La 31 iulie se împlinesc şase ani de la punerea în funcţie a reactorului nuclear de la Institutul de Fizică Atomică al Academiei R.P.R.

Reactorul nuclear de cercetare de care dispune ţara noastră este alimentat cu uraniu îmbogăţit, moderat şi răcit cu apă distilată. El avea la data instalării lui o putere termică de 2 000 Kw, iar azi, datorită muncii susţinute a cercetătorilor şi inginerilor de la reactor ea a ajuns la 3 000 Kw. Reactorul nuclear este conceput pentru a permite, în cele mai bune condiţii, variate cercetări fizice, biologice, radiochimice, tehnologice etc

În momentul de faţă aici se produc peste 27 izotopi radioactivi şi 84 de compuşi chimici marcaţi cu aceşti izotopi radioactivi.

Metodele de lucru bazate pe utilizarea radiaţiilor emise de substanţele radioactive, răspîndite în industrie şi agricultură se bucură de apreciere, ele nu necesită investiţii importante, sînt uşor adaptabile la cea mai largă gamă de condiţii existente în diferitele ramuri industriale sau agricole.

Domeniile de aplicare a radioactivităţii în industrie şi agricultură sînt extrem de variate, putem spune chiar nelimitate. Călăuzindu-se după indicaţiile partidului, cercetătorii din Institutul de fizică atomică, în strînsă colaborare cu specialiştii din industria şi agricultura noastră au abordat cu prioritate acele domenii de aplicaţii în care eficacitatea economică este mai mare sau unde vechile metode de lucru erau nesatisfăcătoare.

Au fost aplicate aceste metode în industria petroliferă pentru aflarea rezervelor de petrol, pentru controlul forării la detectarea pierderilor de ţiţei prin conducte, pentru determinarea nivelului petrolului în rezervoare, în industria siderurgică pentru determinarea originii impurităţilor (incluziunilor) nemetalice în oţel, a timpului de uzură a căptuşelii furnalului etc.

Cercetările cu ajutorul izotopilor radioactivi au contribuit la cunoaşterea mai amănunţită a modului de nutriţie a plantelor şi de asimilare a îngrăşămintelor chimice, la obţinerea de informaţii preţioase privind relaţiile dintre sol şi plantă. În acest mod s-a constatat că tratînd plantele cu doze mici (cantităţi mici) de radiaţie, ele se dezvoltă mai repede. S-au obţinut soiuri noi de plante cu calităţi superioare, care dau producţii mai mari la hectar, de asemenea, noi rase de animale. S-au găsit noi metode de conservare a produselor agroalimentare.

Acestea sînt doar cîteva din domeniile în care izotopii radioactivi au fost deja aplicaţi în industria şi agricultura ţării noastre. Munca oamenilor de ştiinţă va aduce cu siguranţă noi aplicaţii care vor duce la dezvoltarea economiei noastre naţionale.

VIRGIL VASILIU
cercetător I.F.A.

Mulţi dintre cititorii noştri au vizitat Grădina botanică din Bucureşti, dar puţini dintre ei cunosc că ea a fost organizată la sfîrşitul secolului trecut de D. Brîndză, om de ştiinţă romîn şi botanist de seamă.

Fondatorul Grădinii botanice din Bucureşti

Dr. DIMITRIE BRINDZA

(1846—1895)

D. Brîndză a avut o viaţă plină de frămîntări dar şi de rodnică activitate ştiinţifică.

După ce studiază ştiinţele naturale şi medicina, în anul 1870 el îşi începe activitatea ştiinţifică la Universitatea din Iaşi unde ţine cursurile de botanică. Concomitent el a practicat şi medicina, lucrînd ca medic la Spitalul Sf. Spiridon şi ca profesor la Liceul Naţional din Iaşi.

În anul 1874, D. Brîndză e numit profesor la catedra de zoologie şi botanică a Facultăţii de Ştiinţe din Bucureşti, iar în acelaşi an este numit şi director al Grădinii botanice. Printr-o muncă sistematică şi perseverentă, în ciuda nepăsării oficialităţilor burghezo-moşiereşti, D. Brîndză a organizat o grădină botanică modernă, cuprinzînd cele mai reprezentative specii de plante din Romînia, precum şi din diferite regiuni ale globului. Aici el îşi aduce propriile sale colecţii adunate cu multă trudă. Acestea, împreună cu alte colecţii particulare donate muzeului, formau bazele ierbarului florei romîneşti. După planul lui au fost construite serele pentru plantele exotice, multe din aceste plante fiind sădite chiar de mîna lui. Muncind cu dragoste şi pasiune, D. Brîndză a alcătuit un interesant ierbar universal, care cuprinde colecţii rare de plante.

D. Brîndză a fost un mare om de ştiinţă, care a adus contribuţii însemnate la dezvoltarea botanicii în Romînia. El a elaborat prima lucrare de sinteză asupra florei Romîniei vechi, şi a scris numeroase alte lucrări de specialitate. Lucrările sale ştiinţifice privesc mai multe domenii ale botanicii: flora şi vegetaţia, morfologia şi anatomia vegetală, botanica medicală etc.

La numai 49 de ani de viaţă, în plină activitate ştiinţifică, Dr. D. Brîndză a încetat din viaţă.

Dr. D. Brîndză a pus bazele primelor aşezăminte botanice din ţara noastră şi a învăţămîntului ştiinţific botanic în Romînia.

Întreaga lui viaţă a fost dedicată ridicării nivelului învăţămîntului botanic şi cercetărilor ştiinţifice în acest domeniu.

M. NEGREA

Sfaturi pentru micii naturalişti pe luna AUGUST

Soarele îşi revarsă cu putere săgeţile de arşiţă asupra cîmpurilor şi grădinilor. Întreaga natura adună razele de soare în frunzele plantelor şi le transformă în recolta

Pomii din livadă par nişte uriaşi cu braţele aplecate de greutatea roadelor. Micii naturalişti se grăbesc să recolteze fructele coapte: mere, pere, prune. Mărgelele verzui ale strugurilor sînt ajutate să se coacă mai repede de micuţele mîini harnice prin efectuarea operaţiei de cîrnire, adică îndepărtarea vîrfului coardei. Cărările din grădina de legume sînt pline de coşuri multicolore: se recoltează roşiile, vinetele, castraveţii, ardeii, fasolea verde, bamele, pepenii. Tot acum micii naturalişti se îngrijesc de îmbogăţirea sortimentului lor de seminţe. Aleg cele mai frumoase roşii din care separă seminţele şi le pun la uscat, adună din grădina de flori seminţe de gheţişoară, salvie, petunie, regina nopţii şi le aşază în pliculeţe etichetate. În pepinieră efectuează altoirea în ochi a trandafirilor.

Cu toate distracţiile şi bucuriile pe care vacanţa le pune la dispoziţia micilor naturalişti, ei nu pot să nu audă — atunci cînd trec printre plantele de porumb, sfeclă şi floarea-soarelui — foşnetul tînguitor şi surd al frunzelor care, tradus în limba omenească, parcă ar spune: „Apă, apă, ne este sete" Udatul culturilor de pe lotul experimental este foarte necesar în această perioadă. El trebuie să se facă seara, pentru a evita opărirea plantelor. Tot pentru evitarea evaporării apei din sol şi a consumului excesiv al acesteia de către buruieni, praşilele şi plivitul trebuie să se facă la timp (ori de cîte ori este nevoie) dîndu-se o atenţie deosebită culturilor tîrzii de toamnă ca: mazărea, fasolea şi ridichile de lună.

Dacă înfiinţaţi o livadă nouă de pomi, în această lună pregătiţi terenul şi săpaţi gropile pentru plantarea puieţilor.

Prof. VIORICA DUMITRU

Ştiaţi că...

...în Marea Neagră trăiesc aproximativ un milion de delfini, care consumă anual o cantitate de peşte ce depăşeşte cu mult tot pescuitul ţărilor riverane?

...între algele, care cresc pe fundul mării, cercetătorii noştri au arătat că se găsesc unele ce pot servi la extragerea iodului sau ca nutreţ pentru vite, iar altele, care conţin agar-agar? (o substanţă foarte întrebuinţată în medicină pentru culturi de diverse bacterii).

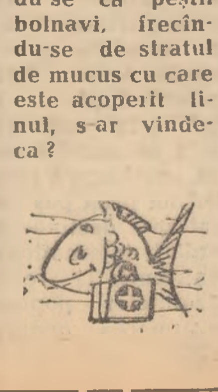
...pe fundurile pietroase, între 5—15 metri adîncime, trăieşte căluţul de mare, un peştişor cu aspect asemănător algelor de care se agaţă răsucindu-şi codiţa?

...în Marea Neagră trăiesc rechini, care ajung pînă la 2 metri lungime şi din ficatul lor se extrage un ulei care rivalizează în vitamine cu untura de peşte?

...crabul de mare este supranumit şi sanitarul mărilor, deoarece mănîncă animalele moarte de pe fund, după cum linul, în apele dulci, este numit doctorul peştilor, presupunîndu-se că peştii bolnavi, frecîndu-se de stratul de mucus cu care este acoperit linul, s-ar vindeca?

Ce să fiu

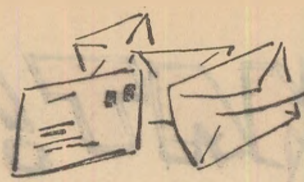
PE MAREA AURIE

Mecanicii agricoli sînt ca nişte marinari. Mereu alte porturi îi întîmpină pe unii, mereu noi imagini pe ceilalţi. De cum se desprimăvărează, cînd încă de pe pămîntul negru şi umed nu s-au topit ultimele petece de zăpadă — şi ieşim in... larg. Şi călătoria, chiar dacă are acelaşi traseu, continuă. Arat, semănat, grăpat, prăşit o dată, de două ori, apoi... De ce mă grăbesc! Aşa ne grăbim noi, tractoriştii. „Nici o zi pierdută, toate lucrările agricole la timp", aceasta e hotărîrea noastră. Pentru calitatea muncii doar am ocupat în campania de primăvară locul întîi pe regiune! Acum am pornit din nou în larg. De data aceasta, spintecăm „Marea aurie". Toţi membrii „echipajului" sînt entuziaşti. Au şi de ce. Am obţinut rezultate bune. Munca mecanizată, maşinile din ce în ce mai perfecţionate pe care ni le trimit fabricile şi uzinele de la oraş îşi au şi ele contribuţia lor. Apoi cadrele noi, calificate sînt la înălţime. Pe lîngă S.M.T.-ul nostru există o şcoală profesională. In fiecare an noi tineri urcă pe tractor, fac să crească marea familie a mecanicilor agricoli. De curînd 40 de absolvenţi, 40 de mecanici agricoli au trecut la cîrma. Şi fac treaba aceasta cu toată răspunderea, pentru că ei ştiu cît de importantă le e meseria, cît de necesară este astăzi cînd agricultura noastră socialistă e în plină dezvoltare. Şi mai ştiu că sînt multe şcoli asemănătoare, că spre şcolile de mecanici agricoli se îndreaptă mulţi copii. Aici se învaţă meseria „ca la carte". Spun asta fiindcă în brigada noastră sînt cîţiva băieţi, care fac practică. Le-a plăcut meseria şi o învaţă cu drag — la şcoală pe carte, apoi pe ogor cu tractorul.

Pe „Marea aurie" brigăzile de tractoare înaintează cu greu. Incărcătura e maxima. Mecanicii agricoli Sandu Lăcatuş, Gheorghe Vlad, Marinca Aristide sînt la cîrmă. Busola arată direcţia exactă. Lîngă ei... învăţăceii. Şi au ce învăţa, căci meseria de mecanic agricol e frumoasă, interesantă şi mai ales folositoare. De aceea mi-am ales-o şi eu, de aceea vă sfătuiesc să v-o alegeţi şi voi.

ILIE RADU
mecanic agricol S.M.T. — Naneşti, regiunea Galaţi

Din zilele de tabără

Corespondenţii noştri ne relatează

„Satul nostru să fie tot mai frumos!" La îndemnul tinerilor din comuna Vetrişoaia, raionul Huşi, au sosit şi pionierii. Harnici ca de obicei, ei au ajutat la amenajarea unui teren de sport şi a parcului din faţa căminului cultural.

4 500 kg fier vechi au adunat în zilele de tabără pionierii din comuna Putineiu, raionul Turnu Măgurele. Fruntaşi sînt pionierii detaşamentelor 2, 3 şi 4.

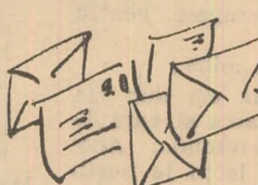

23 kg cîntăreşte grămada mare de gogoşi de mătase predată zilele acestea de pionierii din satul Mălăeşti, raionul Ploieşti. Grija cu care au crescut cele 10 gr de seminţe se vede în rezultatul frumos al muncii lor.

Harnicii pionieri din Ungheni, raionul Costeşti, participă cu drag la strîngerea spicelor. În cîteva ore ei au adunat 10 snopi de spice de grîu. Acţiunea continuă...

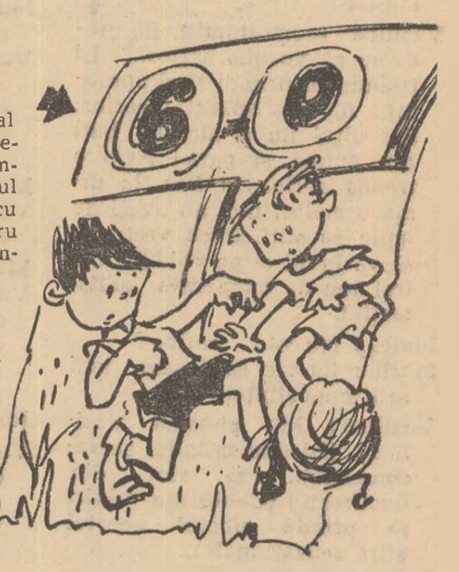

În drumul lor prin regiune, pionierii din Vişeul de Mijloc au văzut, pe lîngă Complexul de la Borşa, şi frumuseţile naturii patriei.

Meciul de fotbal dintre echipele pionierilor din comuna Ginta şi Vintere, raionul Salonta s-a încheiat cu 6—0. Victorie pentru „fotbaliştii" din Vintere.

(După corespondenţele primite de la pionierii Gîdei C. Nicolae, Scarlat Luiza, Popescu Gheorghe, Ştefan D. Aurel, Simion Ştefan şi Dărăban Ion).

A apărut

Revista „LUMINITA" nr. 8

Număr festiv în cinstea zilei de 23 August.

În cuprins:

Pentru serbările pionierești
Versuri şi muzică închinate marii sărbători, semnate de Veronica Porumbacu, Al. Andriţoiu etc.

O povestire eroică:
Bateria nemuritoare de Haralamb Zincă.

Noua rubrică a „Luminiţei"

LOCURI CU AMINTIRI
Nume cu care ne mîndrim: George Enescu.
Evocare de Viorica Huber.

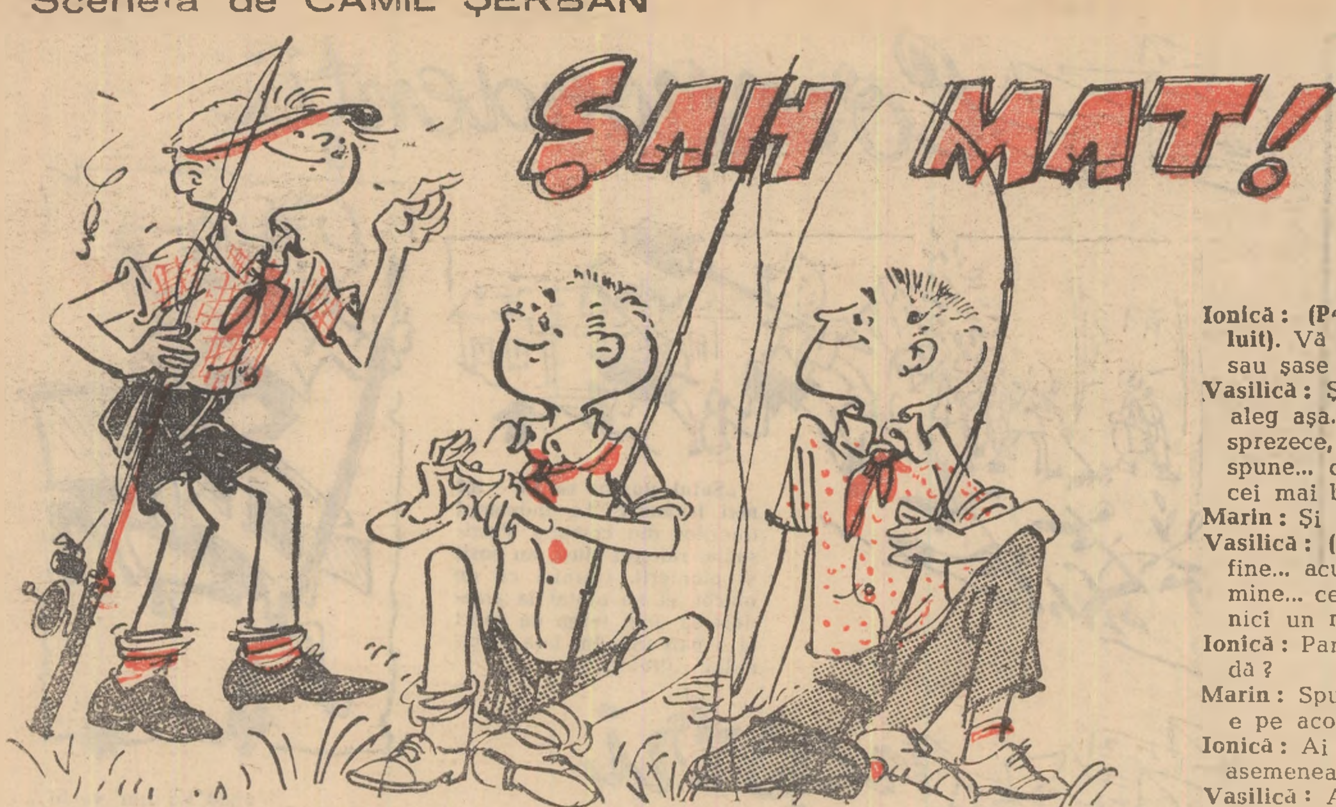
PAGINI DE VACANŢĂ
Versuri de Emilia Căldăraru.
Cîteva paturi goale — o povestire veselă de Al. Popovici.

Rubrica. *Bucurii pionierești.*
Cine aşteaptă mîinile băiatului?
Răspunde Octav Pancu-Iaşi.
O pagină surpriză: *Neobişnuitul în jurul nostru.*
Cursă cu peripeţii de Romulus Alexandrescu.
O crenguţă de măr se uita după trei mere de Nadia Gîrleşteanu.

Deschiderea marelui CONCURS CU PREMII
FRUMOASĂ EŞTI, PATRIA MEA!

Scenetă de CAMIL ŞERBAN

ŞAH MAT!

La ridicarea cortinei se află în scenă Ionică şi Marin. Fiecare are în mînă cîte o undiţă şi pescuiesc într-un iaz aflat pesemne în sală, deoarece s-au aşezat pe marginea scenei şi au aruncat undiţele înaintea lor. Cîteva clipe de tăcere. Se aude apropiindu-se cineva, care fluieră vesel. Apare în scenă Vasilică, purtînd pe umăr o undiţă. În clipa în care dă cu ochii de ceilalţi se opreşte din fluierat, îi priveşte mîndru, zîmbeşte „de sus" şi se aşază alături de ei. Toţi trei tac. Din cînd în cînd, Vasilică trage cu coada ochiului. La un moment dat nu-l mai rabdă inima...

PERSONAJELE:

Ionică	băieţi de 12—13 ani
Marin	
Vasilică	
Bică	

Vasilică: Vă pierdeţi vremea degeaba! **(tăcere).** Ascultaţi ce vă spun eu, că mă pricep. Ca să poţi să pescuieşti ceva ca lumea îţi trebuie... Ei, ia să vedem dacă ştiţi ce trebuie?

Ionică (fără să ridice ochii): Linişte!

Vasilică: (nemulţumit). Eu credeam că vorbim serios... Îţi trebuie în primul rînd aparataj... da, da, aparataj serios. Pescuitul nu e jucărie, baţi din palme şi gata! Asta e treaba serioasă! Dar, la urma urmelor, nici nu aveţi de unde să ştiţi. Dacă vreţi... o să vă învăţ şi pe voi! **(La cei trei joc de exagerată satisfacţie).**

Ionică: Nu zău... serios?

Marin: Eu zic să facem mai întîi cunoştinţă...

Vasilică: Mă cheamă Vasilică... **(îşi dau mîinile, se recomandă)**... şi sînt din Bucureşti! **(Caută din priviri să prindă efectul acestei ştiri senzaţionale).**

Ionică: (Şi el şi Marin, par emoţionaţi). Din Bucureşti?

Marin: Te-ai mutat cu părinţii aici, la Luncani?

Vasilică: Nu, am venit aseară, dar numai pentru două săptămîni... Am venit în vizită la bunica mea... **(Ionică examinează undiţa lui Vasilică).** Îţi place?

Ionică: Grozavă undiţă!

Marin: Şi cam cît peşte ai prins?

Vasilică: Păi, fă singur socoteala: mă duceam în fiecare dimineaţă pe malul lacului şi la prînz abia căram coşul... Şi uite aşa coş... nu coşuleţ! „Vasilică dragă, îmi spunea mama, m-am săturat de atîta peşte". Dar eu cum era să renunţ? Trebuia să-mi menţin condiţia fizică? Trebuia! Pentru un sportiv condiţia fizică este... nu-i aşa... baza desăvîrşirii lui!

Marin: Eşti sportiv?

Ionică: Şi ce sport practici?

Marin: Pescuitul?

Vasilică: Ce pescuit! Auzi vorbă... **(îngăduitor).** Dar, sigur, voi... nici nu cunoaşteţi toate sporturile...

Marin: Ce te face să crezi?

Vasilică: Păi ce, aici e capitala ţării? La noi se ţin meciuri finale, se întîlnesc, vorba aceea, sportivii de frunte...

Ionică: Parcă ziceai ceva de condiţia fizică.

Vasilică: Mă rog... şi una şi alta... pentru că mergi pe jos de acasă pînă la malul lacului... Dar acolo tot te odihneşti... nu dai din mîini...,

Marin: Nu vorbeşti...

Vasilică: Exact. Pentru că în fond...

Marin: Eşti fondist?

Vasilică: Ce să fiu? Nu... adică da... pentru că de fapt eu sînt... polisportiv! Nu ştiţi ce-i aia? Dar în ce clasă sînteţi?

Ionică: Într-a şasea!

Vasilică: Nemaipomenit! Şi eu la fel... Şi n-aţi auzit de „polisportiv"? Cum să vă explic eu... Uite... un sportiv ştiţi ce e, nu? **(Toţi trei confirmă din cap).** Ei bine, un polisportiv este unul... să zicem... cum să zicem... uite aşa, unul ca mine, care nu face un singur sport, că nu-i ajunge, simte nevoia să se desfăşoare, să facă două, trei, patru şi chiar mai multe sporturi, pricepeţi?

Marin: Sportiv — polisportiv... e clar. **(După o matură chibzuinţă).** Adică aşa cum ar veni... vitamină — polivitamină?

Vasilică: Da, da, cam aşa, numai că aici e vorba de fotbal... baschet... handbal... tenis... box... Am o idee! Voi vreţi să faceţi sport?

Ionică: Mai e vorbă...

Vasilică: (Chibzuieşte adînc, îi examinează atent şi rosteşte sentenţios). În două săptămîni ajungeţi campioni! Lăsaţi pe mine.

Marin: O să fim şi noi... polisportivi?

Vasilică: Ei... nici chiar aşa! Deocamdată o să „lucrăm" un singur sport. Nici eu n-am pornit cu toate o dată!

Marin: Te cred. Încetul cu încetul se face polioţetul!

Ionică: Şi acuma... cum stai?

Vasilică: Cinci. Merg pe-al şaselea!

Ionică: Mulţi înainte!

Marin: Dar ştii că arăţi bine pentru anişorii ăştia?

Vasilică: (descumpănit). Anişori? Ce anişori? Ha, ha... iar glumiţi, ai? Cinci sporturi am la activ, asta am vrut să spun şi mă antrenez pentru al şaselea!

Ionică: Şi unde te desfăşori, Vasilică?

Vasilică: Depinde... Am atîtea posibilităţi, nu? Pentru ciclism...

Marin: (Numără pe degete). Unul la mînă!

Vasilică: (aproape fără să se fi oprit)... mă antrenez la şosea, pedalez cîte trei şi patru ore fără întrerupere. Pentru înot...

Ionică: Două la mînă!

Vasilică: ...iarna mă duc la bazinul Floreasca şi vara la ştrandul tineretului... Acolo predau şi lecţii la puşti, că m-a rugat tovarăşul profesor să-i dau o mînă de ajutor... Şi n-am putut să-l refuz... ce vreţi... sînt campion şi asta mă obligă, nu-i aşa? Fotbal...

Marin: Trei la mînă!

Vasilică: ...joc în echipa şcolii. Sînt centru-înaintaş şi căpitanul echipei! Box...

Ionică: Patru la mînă!

Vasilică: Acuma... nu ca să mă laud, dar am o directă (gest), de stînga fulgerătoare... Grozav îmi place şi tenisul! Este un sport care-ţi cere să fii tot timpul atent, sprinten, prezent în fiecare colţ al terenului...

Ionică: Al şaselea? Ziceai că mergi pe-al şaselea...

Vasilică: A, da! Al şaselea e un sport cu totul deosebit... Se joacă numai cu capul.

Marin: Ce vorbeşti? Şi nu faci cucuie?!

Vasilică: (rîde îngăduitor). Nu... Am vrut să spun că se joacă cu mintea... E vorba de şah. Este un sport, care nu trebuie să lipsească din activitatea unui polisportiv. Este o adevărată gimnastică a minţii!

Marin: Adevărat! Dar nu se poate să lăsăm şahul mai la urmă? Să începem cu altceva?

Vasilică: N-ai nici o grijă, organizăm noi treaba şi-o să meargă bine. Eu am şi experienţă... îmi face şi plăcere să vă dau o mînă de ajutor.. Ce, parcă eu nu ştiu ce greu este să n-ai idee de sport? La noi numai la un concurs şcolar se adună pe puţin vreo cinci sau şase mii de elevi polisportivi!

Ionică: (Peste măsură de uluit). Vă daţi seama? Cinci sau şase mii!

Vasilică: Şi din toţi ăştia se aleg aşa... cam zece — doisprezece, care sînt cum s-ar spune... cei mai buni dintre cei mai buni!

Marin: Şi tu...

Vasilică: (Modest). Eh... în fine... acum nu e vorba de mine... ce să mă laud... n-are nici un rost...

Ionică: Parcă e vorba de laudă?

Marin: Spune-ne şi nouă cum e pe acolo...

Ionică: Ai fost? Ai fost la un asemenea concurs?

Vasilică: Acum trei zile... **(se uită la ceas).** Uite, chiar pe vremea asta eram în finala partidei de tenis... **(Se desfăşoară jucînd cu un adversar imaginar).** Pac, pac, pac... erau ultimele mingi din setul decisiv... Făcusem 2—2! Serviciul la mine... pierd un punct... serviciul la el... mă prinde pe picior greşit, sar în ultima clipă... salvez... trimit peste plasă... iau distanţă... primesc frumos şi trimit uşor lîngă fileu... pierde. Serviciul la mine, trimit puternic, sare, prinde dar trage afară şi eu cîştig partida! **(Cei doi, „entuziasmaţi", aplaudă frenetic. Vasilică uită unde se află şi răspunde înclinînd uşor din cap cu „modestie").**

Ionică: (După un oftat prelung). Ce frumos trebuie să fie cînd cîştigi la un concurs!... Toată lumea te aplaudă şi tu de colo, cu o cupă în braţe, te umfli în pene... **(privire la Vasilică),** şi răspunzi cînd la dreapta, cînd la stînga! Ei! Mare lucru să fii campion!

Marin: Poate că ajunge şi unul dintre noi!

Vasilică: De! Nu ştiu dacă voi aveţi condiţie fizică. Nu prea cred. Dar în două săptămîni cît stau aici mă ocup de voi în fiecare zi!

(În acelaşi timp, pătrunde vijelios în scenă Bică, fluturînd un ziar).

Bică: A venit! A venit! **(Ionică şi Marin, ştiind pesemne foarte bine despre ce este vorba aleargă spre Bică şi-l înconjoară — Vasilică a rămas singur în mijlocul scenei).**

Marin: Scrie?

Bică: Scrie!

Ionică: Unde?

Marin: Uite şi fotografia!

Bică: Staţi, staţi să vă citesc eu...: „Acum două zile au luat sfîrşit întrecerile sportive ale elevilor... Pe stadionul tineretului din Capitală s-au întîlnit cei mai buni elevi sportivi din ţară...".

Marin: Lasă asta, treci mai departe....

Ionică: Uite aici, aici... „Remarcăm....".

Bică: Eu citesc! „Remarcăm excelenta comportare a echipei de polo pe apă a elevilor din comuna Luncani... **(Vasilică se apleacă încet, îşi ia undiţa şi se retrage strategic, cu spatele, în timp ce Bică va continua să citească).** Jucînd în finală cu puternica formaţie a elevilor timişoreni, tinerii sportivi din Luncani au cucerit victoria cu scorul categoric de 10 la 2...

Marin: (I-a smuls lui Bică ziarul şi în timp ce citeşte, cu mîna, care i-a rămas liberă, gesticulează pentru a accentua)... „Din discuţia pe care am avut-o cu profesorul de gimnastică al şcolii medii din Luncani, antrenorul echipei, rezultă că formaţia cuprinde numai elevi fruntaşi la învăţătură şi care activează în două sau trei discipline sportive. Fotografia noastră îi reprezintă pe cîştigători în momentul în care li se înmînează cupa...

Bică: (Şi-a recucerit ziarul). Uite-l aici pe Ionică... Lîngă el sînt eu... mă văd bine...

Ionică: Uite-l şi pe Marin! Numai Nicu nu se prea vede.... **(Marin a observat de la început tentativa de evadare a lui Vasilică şi l-a urmărit atent cu coada ochiului. În clipa în care „polisportivul" e pe punctul de a o şterge, Marin se întoarce brusc).**

Marin: Te grăbeşti, Vasilică?

(S-au întors toţi, Bică e nedumerit).

Ionică: Ai obosit?

Marin: (Se caută prin buzunare). Nu vrei o polivitamină?

Ionică: Vino să faci cunoştinţă cu Bică.... **(Vasilică se apropie foarte timid).** Bică, îţi prezentăm un nou prieten. S-a oferit să „lucreze" cu noi vreo două săptămîni! Tu ce-ţi alegi? **(Bică nu pricepe nimic).**

Ionică: Ciclism?

Marin: Box?

Ionică: Tenis?

Marin: Fotbal?

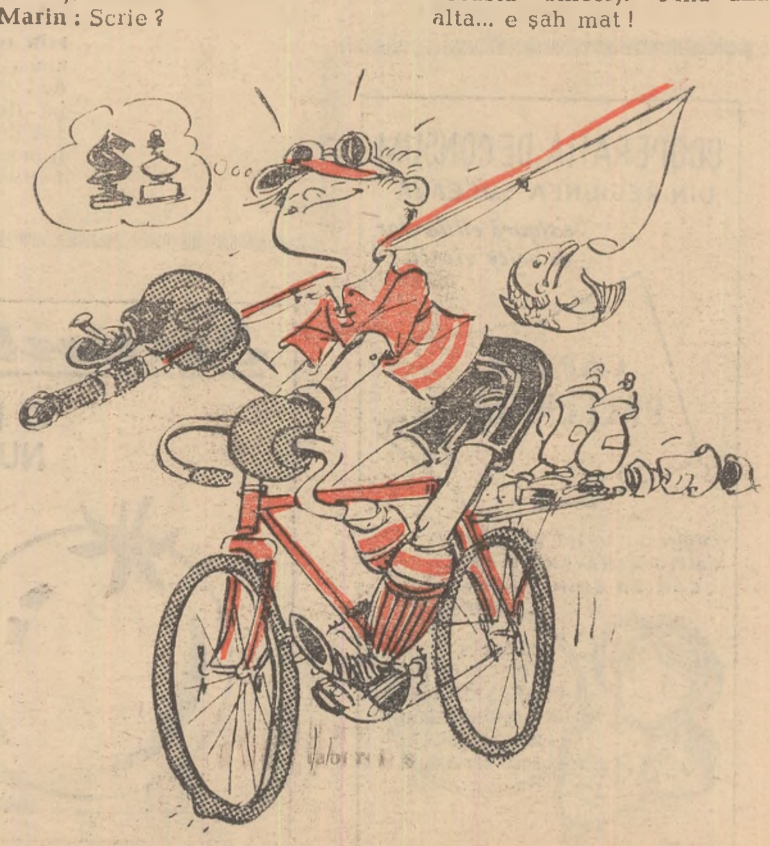
Ionică: În două săptămîni te face campion!

Bică: A! E sportiv?

Amîndoi: E polisportiv!

Bică: Nu zău... e-adevărat?

Vasilică: (Spre sală, de data aceasta sincer). Pînă una-alta... e şah mat!

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"